

דף לב.

עין משפט א.

אה"ע סימן קעד פעיף ה

ה. נתן לה גט, ופירש שהוא למאמרו, הרי בטל המאמר שעשה, ואין עליה אלא זיקת יבם אחד, ומתייבמת. אבל אם נתן לה הגט סתם, אסורה להתייבם.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעה פעיף א

א. יבמה שאינה ראויה להתייבם בשעת נפילה, משום איסור ערוה, אסורה עולמית, אפילו אם יפקע האיסור. כגון שני אחים שנשואים שתי אחיות, ומת אחד מהם, ונפלה אשתו לפני השני שנשוי אחותה, אפילו אם תמות אשתו אחר כך, שפקע איסור אחות אשה, אפילו הכי אסורה. ואפילו נפלה לפניו פעם אחרת אחרי מות אשתו, כגון שהיה להם אח שלישי שלא היתה ערוה עליו, וכנסה, ומתה אשתו של זה שהיה נשוי אחותה, ומת השלישי שכנסה, וחזר ונפלה לפניו, אסורה לו. לא שנא מתה אשתו קודם שכנס השלישי, לא שנא מתה אחר שכנס, אע"פ שלא היתה אסורה עליו בשעת נפילה אחרונה, אפילו הכי אסורה לו היא וצרתה, כגון שהיה אשה אחרת לאח השלישי, כיון שהיתה אסורה לו בשעת נפילה ראשונה. אבל אם היתה מותרת לו בשעת נפילה, אפי' אם תאסר אחר כך, אם פקע האיסור, חוזרת להיתירה. כיצד, שלשה אחים שנים מהם נשואים שתי אחיות, ומת אחד מהם, ונזקקה אשתו לשלישי שאינו נשוי אחותה, ולא הספיק לכונסה עד שמת האח השני שהיה נשוי האחרת, והרי שתיהן אסורות עליו, מתה האחרונה, חזרה הראשונה להיתרה, כיון שהיתה מותרת בשעת נפילה, אע"פ שנאסרה בינתים. אבל אם מתה הראשונה, לא הותרה האחרונה, כיון שהיתה אסורה בשעת נפילה. וכן אם היו שם עוד אחים, וקדם אחד מהם וחלץ לאחרונה, או שהיתה הראשונה אסורה לאחד מהאחים, ויבם את האחרונה, שהרי מותרת לו, הותרה הראשונה לשאר אחים, שהרי האחרונה שאסרה אותה, חלצה או נתייבמה למותר לה. אבל אם

האחרונה אסורה לאחד מהם משום ערוה, הרי הוא מותר ליבם הראשונה, ושאר האחים אסורים בשתייהן, וחולצות ולא מתייבמת.